

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 14.07.2017 r.
KIGeIT/848/07/2017

Szanowny Pan
Andrzej J. Piotrowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Energii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Uwagi KIGeIT do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148) i niektórych innych ustaw

Uwagi ogólne

Proponowane przez Ministerstwo Energii zmiany w dużym stopniu przyczynią się do ustabilizowania warunków uczestniczenia wytwórców w systemie aukcyjnym wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnych źródeł energii.

1. Z zadowoleniem przyjmujemy propozycje Ministerstwa Energii w zakresie kalkulacji pomocy publicznej (art. 1 pkt 4). Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie obliczania wartości pomocy publicznej dla wytwórców energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii (Dz. U. z 2016 r. poz. 1962), cena ofertowa w aukcji dla instalacji, które uzyskały (bądź zamierzały uzyskać) pomoc inwestycyjną, świadectwa pochodzenia lub inną pomoc operacyjną, musiała zostać odpowiednio obniżona, aby nie przekroczyć (wraz ze wsparciem przysługującym w ramach systemu aukcyjnego) maksymalnej dozwolonej pomocy publicznej. W aukcjach przeprowadzonych w grudniu 2016 roku spowodowało to, iż instalacje, które uzyskały wcześniej wsparcie w postaci preferencyjnych pożyczek lub dofinansowań były w stanie zaoferować niższą cenę do aukcji (nie tracąc na tym finansowo). Proponowane przepisy regulują tę kwestię na rzecz odzwierciedlenia faktycznej konkurencyjności w zakresie kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, a nowe podejście do kalkulacji pomocy publicznej jest zdecydowanie bardziej klarowne i jednoznaczne dla wytwórców zamierzających przystąpić do aukcji niż w świetle obowiązujących przepisów.
2. Korzystne zmiany odnoszą się również do doprecyzowania przepisów dotyczących obowiązku umarzania świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego (art. 1 pkt 11). Proponowana modyfikacja przyczyni się do uniknięcia niepożądanego zjawiska wzrostu cen świadectw pochodzenia biogazu rolniczego ponad wysokość jednostkowej opłaty zastępczej.
3. W art. 1 pkt 15 zamieszczono zapowiadane przez Ministerstwo Energii przepisy w zakresie wprowadzenia dla wytwórców, będących przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, energii elektrycznej z biogazu i instalacji hydroenergetycznych w mikroinstalacjach i małych instalacjach odnawialnych źródeł energii, możliwości sprzedaży nadwyżek wyprodukowanej energii elektrycznej do sprzedawcy zobowiązanego po stałej cenie zakupu wynoszącej 80% ceny referencyjnej lub sprzedaży do podmiotu innego niż sprzedawca zobowiązany wraz z prawem wytwórcy do pokrycia ujemnego salda. Zaproponowany mechanizm wspar-

cia zapewni lepsze dopasowanie do uwarunkowań funkcjonowania oraz potrzeb wytwórców w najmniejszych instalacjach oraz wprowadzi uproszczone rozwiązania systemowe, które wpłyną korzystnie na realizację dodatkowych celów środowiskowych i gospodarczych, takich jak poprawa bilansu wodnego, minimalizacja kosztów zewnętrznych oraz zagospodarowanie odpadów. Korzystne zmiany odnoszą się do definicji mikroinstalacji oraz małej instalacji odnawialnego źródła energii, które są zgodne z Rozporządzeniem Komisji UE nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r., uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (GBER), w myśl którego pomoc operacyjna na propagowanie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w instalacjach działających na małą skalę nie wymaga stosowania procedury przetargowej (art. 43 GBER).

4. Projekt w sposób znaczący zmienia kształt systemu aukcyjnego (art. 1 pkt 16 – 29). Zmiany te są odzwierciedleniem oczekiwań branży i niejasności wynikających z aktualnego sformułowania koszyków aukcyjnych. Propozycje przyczynią się do jednoznacznego wyjaśnienia sytuacji wytwórców energii elektrycznej, a w szczególności tych produkujących energię w elektrowniach wodnych, w zakresie zasadności udziału w aukcji w odpowiednim koszyku aukcyjnym. Korzystne przepisy w zakresie wymaganego zabezpieczenia ofert zakładają wzrost wartości wymaganego zabezpieczenia w stosunku do nowych i zmodernizowanych instalacji do 60 zł za 1 kW mocy zainstalowanej w danej instalacji. Wpłynie to pozytywnie na weryfikację projektów oraz poprawę wskaźnika realizacji instalacji, które uzyskały wsparcie w ramach systemu aukcyjnego. Dodatkowo, projekt uwzględnia katalog uwarunkowań, w których na korzyść wytwórcy zalicza się sytuacje, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następstwie okoliczności, na które wytwórca nie ma wpływu, znacznie zmniejszając ryzyko inwestycyjne w zakresie potencjalnych kar dotyczących niedotrzymania deklarowanego wolumenu produkcji energii elektrycznej.
5. Na szczególne uznanie zasługuje propozycja dotycząca publikacji harmonogramu aukcji, który określa maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach kalendarzowych, podlegającego dodatkowo konsultacjom publicznym.
6. Proponowane w art. 2 zmiany do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych rozwiązują istniejące problemy branży energetyki wiatrowej w zakresie definicji elektrowni wiatrowej, a w konsekwencji sposobu naliczania podatku od nieruchomości, który w świetle obowiązujących przepisów przyczynił się do pogorszenia sytuacji wielu inwestorów. Dodatkowo, dzięki uchyleniu zapisu o trzyletnim terminie uzyskania pozwolenia na użytkowanie, przepisy te pozwolą instalacjom, które już otrzymały pozwolenia na budowę przystąpić z mniejszym ryzykiem do aukcji.
7. Pragniemy również zauważyć, że przy coraz większym udziale w rynku energetycznym energii produkowanej z odnawialnych źródeł energii oraz konieczności zachowania stabilności sieci elektroenergetycznej, coraz większego znaczenia nabiera jakość energii, która jest wprowadzana do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, dlatego warto by było rozważyć obowiązek monitorowania jakości energii przez urzędników pomiarowo-rozliczeniowe (np. liczniki energii elektrycznej).

Uwagi szczegółowe

W zakresie niektórych przepisów, niezbędne jest doprecyzowanie lub uszczegółowienie ich treści, a także zmiany merytoryczne, które z jednej strony pozwolą w pełni wykorzystać potencjał odnawialnych źródeł energii w Polsce, z drugiej zaś poprawią efektywność interpretacji tego prawa przez uczestników rynku.

1. **Art. 1 pkt 1 lit. b, art. 1 pkt 38 - uchylenie definicji i przepisów w zakresie biomasy lokalnej oraz zmiana delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia**

Proponuje się, aby w zakresie delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 1 pkt 38 projektu ustawy, projekt ustawy uzupełnić o przepis przejściowy w brzmieniu:

„Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sposób dokumentowania biomasy oraz zasady zrównoważonego pozyskania biomasy na potrzeby systemu wsparcia w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.”

W charakterze przepisu doprecyzowującego proponuje się jednocześnie uchylenie art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Uzasadnienie

Projekt ustawy zmienia zakres przedmiotowej delegacji poprzez usunięcie definicji wymogów dotyczących sposobu dokumentowania biomasy lokalnej oraz promienia obszaru, z jakiego biomasa lokalna może być pozyskiwana. Jednocześnie, utrzymuje delegację dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia zasad zrównoważonego pozyskania biomasy. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowe rozporządzenie ani jego projekt nie zostały dotąd opublikowane, a zasady zrównoważonego pozyskania biomasy są dla wytwórców energii elektrycznej z biomasy zagadnieniem nowym, wydaje się zasadne, aby zarys lub założenia tych przepisów przedstawione zostały odpowiednio wcześniej tak, aby wytwórcy mieli szansę odpowiedniego przygotowania się przed wdrożeniem przedmiotowego rozporządzenia.

Wobec powyższego, proponuje się zastąpienie niezrealizowanej dotąd delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie wydania po raz pierwszy do dnia 31 listopada 2016 roku przedmiotowego rozporządzenia (art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii) nowym przepisem określającym termin na wydanie przedmiotowego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2017 r. Rekomenduje się także wprowadzenie odpowiednio długiego *vacatio legis* dla przepisów określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

2. Art. 1 pkt 1 lit. d - zmiana definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii

Proponuje się zmianę definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii:

d) pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii, w której żadna z tych instalacji nie przekracza 90% ogółu mocy zainstalowanej elektrycznej, wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, o łącznym stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, większym niż 3504 MWh/MW/rok, na obszarze działania takiej hybrydowej instalacji nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) lub 5 graniczących ze sobą gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), przy czym instalacje wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden lub kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego lub kilku punktów przyłączenia; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”

Dodatkowo, proponuje się zmianę definicji w części dotyczącej magazynu energii:

...taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii.

Uzasadnienie

Proponuje się usunięcie lub zwiększenie do 85% maksymalnego udziału jednej z instalacji odnawialnego źródła energii wchodzącej w skład hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii. Istotą wprowadzenia przez ustawodawcę pojęcia hybrydowej instalacji jest maksymalizacja korzyści środo-

wiskowych i uwarunkowań technicznych, które umożliwiają współpracę różnych źródeł energii odnawialnej przy zapewnieniu odpowiedniego współczynnika wykorzystania mocy. W świetle definicji może to prowadzić do nieuzasadnionego przewymiarowania źródeł, co w efekcie znajdzie odzwierciedlenie w wysokości kosztów produkcji energii elektrycznej (ang. *levelized cost of electricity*, LCOE) i wzroście poziomu cen ofertowych, co leży w sprzeczności z ideą dążenia do maksymalnej optymalizacji projektu, zarówno w aspekcie technicznym, jak i ekonomicznym..

Dodatkowo wskazujemy, że ograniczenie i atrybut „3504” wykorzystany w definicji jest wystarczający dla wskazania mocy poszczególnych instalacji. Jego istota i cecha już wymusza moc poszczególnych instalacji przez ich produktywność. Wskaźnik ten liczony na MW wskazuje, że moc musi być rozdzielona proporcjonalnie względem produktywności, tak, aby osiągnąć tę minimalną wymaganą – 3504 MWh/MW/rok. Moc minimalna poszczególnych instalacji odnawialnych źródeł energii jest rozdzielona na jednostkę mocy. Stąd produktywność oraz udział mocy poszczególnych instalacji wchodzących w skład hybrydowej instalacji będą wymuszone przez ten wskaźnik. Narzucenie sztywnego udziału mocy poszczególnych instalacji może prowadzić do nieracjonalnych kosztowo układów i podrażać inwestycje, co z punktu widzenia konkurencyjności może prowadzić do nieracjonalnych zachowań inwestorów.

W praktyce nie jest możliwa kontrola, czy energia zgromadzona w magazynie pochodzi z OZE wchodzącego w skład instalacji czy też nie. Praktyczna kontrola pochodzenia wymagałaby wprowadzenia do instalacji dodatkowego układu pomiarowego. Tymczasem w interesie społecznym jest, by pobudzać inwestycje w magazyny energii. Jeśli magazyn energii będzie ładowany w godzinach niskiej taryfy i rozładowywany w okresie wysokiej taryfy, będzie to działalność korzystna zarówno dla inwestora jak i dla wszystkich pozostałych uczestników rynku. Dzięki takiemu zapisowi, stworzone zostaną warunki do automatycznego sterowania magazynami energii poprzez system taryf dynamicznych.

3. Art. 1 pkt 11 – obowiązek w zakresie umarzania świadectw pochodzenia biogazu rolniczego

Proponuje się zmianę w zakresie art. 47 ust. 7 pkt 1:

„Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, może wnieść opłatę zastępczą, o ile jest w stanie wykazać, że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, ale z uwagi na niewystarczającą liczbę ofert sprzedaży tych praw lub gdy oferowana cena tych praw była wyższa niż jednostkowa opłata zastępcza, o której mowa w art. 56, nie nabył praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust.1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym odpowiednio w art. 59 pkt 2 albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2, ”

Dodatkowo, proponuje się, aby w zakresie wykonywania obowiązku w art. 47 ust. 7, przepisy uzupełnić o regulację przejściową, przewidującą, że znowelizowany art. 47 ust. 7 stosuje się do rozliczeń od początku 2018 roku.

Uzasadnienie

Z punktu widzenia elastyczności w spełnieniu obowiązku użycie spójnika „oraz” oznacza obecnie konieczność składania zleceń zarówno na świadectwa pochodzenia energii z biogazu, jak i świadectwa pochodzenia biogazu w celu skorzystania z możliwości uiszczenia opłaty zastępczej. Nie wiadomo również „w jakich porządkach” trzeba składać te zlecenia.

Proponowana zmiana w zakresie przepisu przejściowego pozwoli uniknąć wątpliwości, co do stosowania nowych zasad wykonywania obowiązku za okres przed wejściem w życie przedmiotowej nowelizacji.

4. Art. 1 pkt 15 – stała cena zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej dla wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub w mikroinstalacji

Proponuje się zmianę w zakresie art. 70a.

„Art. 70a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub w mikroinstalacji będący przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne, wykorzystujący do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy,
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów,
- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków,
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1-3, albo
- 5) hydroenergię

- może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną po stałej cenie zakupu, ustalonej zgodnie z art. 70e, z zastrzeżeniem art. 70d.”

Uzasadnienie

Proponuje się zmianę kwalifikacji wytwórcy do udziału w systemie stawek taryf gwarantowanych, jako doprecyzowanie, iż jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu prawa energetycznego. Nie ogranicza to udziału szerszego grona wytwórców w mechanizmie FiT, a ogranicza dodatkowe potencjalne obowiązki i ryzyko w zakresie wpisu wytwarzania energii elektrycznej do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej.

5. Art. 1 pkt 1 lit. g – wprowadzenie definicji modernizacji

Proponuje się doprecyzowanie i uszczegółowienie przepisów definicji modernizacji.

Uzasadnienie

Zaproponowane brzmienie definicji modernizacji zawęży katalog inwestycji możliwych do zrealizowania w ramach modernizacji do inwestycji, „do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1”. Nie jest jednoznaczne, które przepisy o pomocy inwestycyjnej projektodawca ma na myśli. Wydaje się, że jedną z możliwych interpretacji tak zapisanej definicji może być uznanie, że modernizacja stanowi jedynie realizacja inwestycji, dla której uzyskano pomoc inwestycyjną, co wydaje się efektem niezamierzonym.

6. Art. 1 pkt 19 – udział jednostek zmodernizowanych w systemie wsparcia

W art. 74 ust. 2 wprowadzono przepis umożliwiający sprzedaż energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie w przypadku, gdy, m.in. instalacji tej w dniu złożenia oferty nie przysługuje świadectwo pochodzenia. Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z definicją określoną w art. 1 pkt 1 lit. g, modernizacja dotyczy wyłącznie istniejących instalacji odnawialnych źródeł energii, którym prawdopodobnie w znakomitej większości przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, dyskusyjne wydaje się wprowadzenie przepisu uniemożliwiającego sprzedaż energii ze zmodernizowanej instalacji uczestniczącej w dniu złożenia oferty w systemie wsparcia w postaci świadectw pochodzenia. W związku z powyższym pojawia się uzasadnione pytanie dotyczące kwalifikowalności instalacji do udziału w aukcji po przeprowadzeniu modernizacji.

Proponuje się nadanie art. 74 ust. 5 brzmienia:

„5. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,

- 3) *odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 20 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej,*
- 4) *dedykowanej instalacji spalania biomasy,*
- 5) *dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,*
- 6) *układu hybrydowego*

- energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 i 6.”

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 74 ust. 5, m. in. w przypadku modernizacji instalacji spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego, energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa m. in. w art. 74 ust. 2, który z kolei w pkt 2 stanowi, iż energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpiło:

- odtworzenie stanu pierwotnego, lub
- zmiana parametrów użytkowych lub technicznych, w rezultacie czego nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej.

Wydaje się, że przepis ten uniemożliwi lub znacznie utrudni, powstanie dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego w wyniku modernizacji istniejących instalacji spalania wielopaliwowego, ponieważ taka modernizacja, polegająca na wybudowaniu odrębnych linii technologicznych służących do transportu biomasy do komory paleniskowej, nie powoduje odtworzenia stanu pierwotnego instalacji ani nie powoduje przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrostu ilości wytwarzanej energii elektrycznej. Rekomenduje się zatem usunięcie w treści zdania wspólnego w art. 74 ust. 5 odwołania do ust. 2..

7. Art. 1 pkt 19 – maksymalny termin produkcji urządzeń do wytwarzania i przetwarzania energii elektrycznej

Proponuje się zmianę w art. 74 ust. 1.

„Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.”

lub

„Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku:

- 1) *instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy,*
- 2) *instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie – w okresie 24 miesięcy,*

- 3) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy,
- 4) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – w okresie 48 miesięcy.

- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.”

Uzasadnienie

Proponuje się usunięcie w treści art. 74 ust. 1 warunków określających maksymalny wiek urządzeń zainstalowanych podczas budowy albo modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii. Wydaje się, że dodanie przepisu stanowiącego, iż urządzenia te nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot jest wystarczające z punktu widzenia celu przedmiotowego przepisu, a utrzymanie wcześniejszych zapisów, zawierających skrócone względem obowiązującej ustawy terminy wytworzenia urządzeń, generuje istotne ryzyko braku możliwości wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej po raz pierwszy przez wytwórcę, który wygrał aukcję, w terminie określonym w art. 79 ust. 8, na skutek opóźnień w dostawie urządzeń, które nie mogą pochodzić z zapasów magazynowych wytwórców tych urządzeń pomimo tego, że nigdy nie były użytkowane. Powyższa zmiana nie wpłynie na otwarcie możliwości sprowadzania i instalowania w Polsce używanych komponentów instalacji odnawialnych źródeł energii.

Inna rekomendacja zakłada uwzględnienie w treści art. 74 ust. 1 także hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby zespół ten rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej, a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć datę wyprodukowania urządzeń. Ponadto, wydaje się słuszne, aby doprecyzować, co uznawane jest za datę „wyprodukowania” urządzenia, co wpłynie korzystnie na jednoznaczną interpretację tego przepisu przez inwestorów.

8. Art. 1 pkt 24 lit. d – maksymalny termin wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej

Proponuje się zmianę w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a.

„8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:

- a) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w:
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego – w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,”

Uzasadnienie

Proponuje się uwzględnienie w szczególnych przypadkach także hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby ten zespół instalacji odnawialnych źródeł energii rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej (np. dedykowanej instalacji spalania biomasy z instalacją fotowoltaiczną), a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy i uruchamiania tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć termin na wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji.

9. Art. 1 pkt 26 lit. b – wprowadzenie mechanizmu tzw. automatycznego zachowywania konkurencyjności

Projekt ustawy zakłada, że aukcję wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, aż do wyczerpania 80% ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji.

Wydaje się konieczne doprecyzowanie i wyjaśnienie w powyższym przepisie:

- które z 20% ofert zostanie odrzuconych – czy będą to wyłącznie najdroższe oferty, czy też, w ramach ograniczenia zjawiska tzw. *underbiddingu*, dotyczyć to będzie ofert o najniższej cenie sprzedaży;
- czy oferta „graniczna”, która swoim wolumenem spowoduje przekroczenie 80% ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji będzie zakontraktowana całkowicie, czy też nastąpi jej odrzucenie w części lub w całości.

10. Art. 2 pkt 8 – doprecyzowanie przepisów w zakresie dopuszczalności zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Proponuje się zmianę art. 3b w zakresie dopuszczalności przeprowadzenia procedury zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez uzależniania tej procedury od zmiany wydanego pozwolenia na budowę.

„3b. W przypadku gdy wymagana będzie zmiana albo wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań określonych w ust. 3a lub zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie ograniczeń w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, organy wydające takie decyzje nie stosują wymogów określonych w art. 4 pod warunkiem, iż wydanie albo zmiana tych pozwoleń nie prowadzi do zwiększenia zakresu oddziaływania na środowisko.”;

Uzasadnienie

Projekt ustawy zakłada dopuszczenie możliwości zmiany lub wydania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań związanych ze zmianą decyzji o pozwoleniu na budowę. Zdarza się, iż w treści decyzji o środowiskowych występują zapisy, których zmiana nie prowadzi do zwiększenia zakresu oddziaływania na środowisko oraz jednocześnie nie wymaga zmiany wydanego pozwolenia na budowę. W związku z coraz większą dostępnością na rynku nowoczesnych technologii, uwarunkowania środowiskowe wskazywane w treści decyzji środowiskowych mogą wymagać pewnych aktualizacji. Przykładem tego typu działań są wprowadzane w ostatnim czasie elektroniczne, radarowe systemy monitorowania aktywności występowania ptaków i nietoperzy. Ich wprowadzenie wymaga zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwalając na dokładniejszą realizację monitoringu instalacji, ale jednocześnie nie będzie wymagać zmiany wydanego już pozwolenia na budowę, które nie rozstrzyga kwestii środowiskowych.

Mając na uwadze powyższe, wprowadzenie proponowanej zmiany może przynieść korzyści w kwestiach wprowadzania nowych technologii w zakresie badań porealizacyjnych, jak również przyczyni się do przeprowadzenia etapu realizacji przedsięwzięcia w sposób bardziej efektywny.

Praktyka inwestycji prosumenckich pokazała, że efektywność inwestycyjna prosumenta jest tym większa, im większa jest instalacja. Jednak na terenach zurbanizowanych i w bezpośredniej bliskości tych terenów, z reguły nie ma warunków do budowy mikroinstalacji o mocy ponad 10kW, więc nie ma zagrożenia nadmierną koncentracją instalacji fotowoltaicznych wokół dużych miast.

11. Art. 7 – dopuszczenie udziału hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii w aukcjach przewidzianych w roku 2017

Proponuje się, aby w aukcjach na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przewidzianych w roku 2017, hybrydowe instalacje odnawialnych źródeł energii przenieść do koszyka, o którym mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 2 pkt 1, art. 7 ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4 pkt 1, art. 7 ust. 5 pkt 1 oraz art. 7 ust. 6 pkt 1.

Uzasadnienie

Proponowana w przepisach przejściowych zmiana umożliwi przygotowującym się do tegorocznych aukcji wytwórcom rozwijającym projekty hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii skorzystać z systemu aukcyjnego już w tym roku, przy czym od roku 2018 obowiązywałby docelowy wydzielony koszyk dla hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Udział hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii w okresie przejściowym przeznaczonym dla źródeł niezależnych pogodowo i stabilnych koresponduje jednocześnie z propozycją Ministerstwa Energii w zakresie zmiany definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii.

12. Art. 46 ust. 6 – doprecyzowanie określania ilości i jakości wytworzonej energii elektrycznej

Proponuje się, zmianę zapewniającą rozliczenie producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z rzeczywistych danych pomiarowych.

„6. Dla określenia ilości i jakości wytworzonej energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, o których mowa w ust 4, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w instalacji odnawialnego źródła energii, powinno się używać rzeczywistych danych z urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych (w tym liczników energii elektrycznej) o profilu zatrzaskiwanym co najmniej raz na godzinę.”

Art. 92

W ust 11 zdanie wspólne otrzymuje brzmienie:

„-ustala się na podstawie, udostępnionych przez operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu co najmniej godzinnym w danej dobie w danym miesiącu, lub pobranych wprost z urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 1 pkt 4 oraz ust 2 pkt 3.”

Ust. 11a proponuje się w brzmieniu:

„Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu co najmniej godzinowym w dobie, dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.”

Uzasadnienie:

Biorąc pod uwagę aktualny rozwój techniczny liczników energii elektrycznej, wyniki z wdrożeń sieci Smart Grid i inteligentnego opomiarowania, wydaje się być konieczne prawidłowe opomiarowanie odnawialnych źródeł energii. Liczniki mają możliwość mierzenia i przekazywania danych w okresach nawet 15 minutowych, więc operowanie wyłącznie danymi szacunkowymi, danymi znamionowymi lub katalogowymi określającymi produkowanie energii może być nieskuteczne, a czasem wręcz mylące, ponieważ urządzenia podczas kolejnych lat ich eksploatacji w istotnym zakresie zmieniają swoje charakterystyki poboru energii w stosunku do danych początkowych (fabrycznych). Ponadto pożądane jest monitorowanie jakości energii elektrycznej przekazywanej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej.

13. Art. 93 – doprecyzowanie dokumentacji, prowadzonej przez wytwórcę energii elektrycznej, z zakresu ilości i jakości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

Ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia dokumentacji elektronicznej, zgodnej z rzeczywistymi wskazaniami urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, w ujęciu godzinowym dla poszczególnych dób dotyczącej ilości i jakości energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79, wyrażonej w kWh, i jej ceny, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;”

Ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia dokumentacji elektronicznej, zgodnej z rzeczywistymi wskazaniami urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, w ujęciu godzinowym dla poszczególnych dób dotyczącej ilości i jakości energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79, wyrażonej w kWh, i jej ceny, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;”

Uzasadnienie:

Biorąc pod uwagę aktualny rozwój techniczny liczników energii elektrycznej, wyniki z wdrożeń sieci Smart Grid i inteligentnego opomiarowania, wydaje się być konieczne prawidłowe opomiarowanie odnawialnych źródeł energii. Liczniki mają możliwość mierzenia i przekazywania danych w okresach nawet 15 minutowych, więc operowanie wyłącznie danymi szacunkowymi, danymi znamionowymi lub katalogowymi określającymi produkowanie energii może być nieskuteczne, a czasem wręcz mylące, ponieważ urządzenia podczas kolejnych lat ich eksploatacji w istotnym zakresie zmieniają swoje charakterystyki poboru energii w stosunku do danych początkowych (fabrycznych). Ponadto pożądane jest monitorowanie jakości energii elektrycznej przekazywanej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej.

Uwagi techniczne i doprecyzowujące

1. W art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 należy uchylić pkt 2 w zakresie oświadczenia o dochowaniu wymogu udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy.
2. W art. 80 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 należy zweryfikować poprawność i zasadność odniesień w zakresie stosowania przepisów art. 73 ust. 3a oraz art. 73 ust. 8-12 ustawy zmienianej w art. 1.
3. W związku z zawarciem w projekcie ustawy maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r., proponuje się uchylenie dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na rok 2017 na podstawie art. 72 ustawy zmienianej w art. 1.

Uwagi w zakresie rozszerzenia przepisów

1. Postulujemy zmianę do obecnie obowiązującej ustawy o następującej treści:

Proponuje się zmianę w art. 4. ust. 1:

„Art. 4. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w stosunku ilościowym 1 do 0,8.”

Uzasadnienie

Zmiana ta jest w interesie Państwa i rynku energetycznego, gdyż zwiększy zaangażowanie środków inwestycyjnych obywateli mieszkających na terenach nieurbanizowanych w inwestycje w mikroinstalacje i poprawę efektywności energetycznej posiadanych domów. To na tych terenach działalność tradycyjnej energetyki ma najniższą efektywność ekonomiczną. Dzięki tej zmianie, zmniejszy się poziom strat na długich liniach 15kV oraz zmniejszy się presja na zwiększanie obciążalności linii o bardzo niskiej stopie zwrotu.

W mikroinstalacje o większej mocy będą inwestować głównie prosumenci, którzy będą łączyć inwestycję w mikroinstalację z inwestycją w pompę ciepła. Dzięki temu zwiększy się zużycie energii elektrycznej w godzinach nocnych oraz odciążą system elektroenergetyczny w godzinach dziennych. Obecna regulacja powoduje, że inwestycje w pompy ciepła nie są stymulowane inwestycjami w mikroinstalacje.

2. Rozruch technologiczny instalacji odnawialnego źródła energii w systemie aukcyjnym

Ustawa o odnawialnych źródłach energii nie przewiduje okresu rozruchu technologicznego dla instalacji, które wygrały aukcję. W przypadku instalacji zbudowanej z szeregu połączonych turbin wiatrowych (farmy wiatrowej) wprowadzenie do sieci energii elektrycznej podczas prób odbiorowych pierwszej turbiny powoduje rozpoczęcie trwania 15-letniego okresu wsparcia. Konieczność stopniowego uruchamiania poszczególnych turbin wiatrowych powoduje, że dana instalacja pełną zdolność wytwórczą osiągnie dopiero po kilku lub kilkunastu tygodniach, co wpłynie negatywnie na osiągniętą wartość wskaźnika wykorzystania mocy zainstalowanej w pierwszym roku okresu wsparcia oraz utrudni wytworzenie zadeklarowanej w ofercie ilości energii elektrycznej.

Proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisu precyzującego, że 15-letni okres wsparcia, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję, rozpoczyna się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu uzyskania koncesji lub pozwolenia na użytkowanie wszystkich urządzeń wytwórczych wchodzących w skład danej instalacji odnawialnego źródła energii. Energia elektryczna wytworzona w okresie rozruchu technologicznego nie podlega wsparciu w postaci pokrycia ujemnego salda i jest sprzedawana funkcjonującej na danym obszarze spółce obrotu pełniącej rolę sprzedawcy z urzędu, w myśl przepisów ustawy - Prawo energetyczne, po cenie równej 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

3. Sposób przeprowadzenia aukcji

Przeprowadzenie aukcji w dniu 30 grudnia 2016 r., czyli w ostatnim możliwym terminie na jej przeprowadzenie w 2016 roku, w połączeniu z problemami technicznymi, z jakimi spotkali się uczestnicy aukcji, uniemożliwiło skuteczne złożenie ofert przez część wytwórców. W celu usprawnienia przeprowadzenia aukcji i zminimalizowania ryzyka wystąpienia problemów technicznych przy wprowadzaniu ofert do Internetowej Platformy Aukcyjnej proponuje się wprowadzenie przepisu obligującego Prezesa URE do organizowania poszczególnych sesji aukcji, dedykowanych poszczególnym grupom wytwórców, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4 (tzw. koszykom aukcyjnym), w odrębnych terminach (jeden koszyk aukcyjny na dzień).

4. Odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym

Zasadne jest wskazanie w ustawie katalogu okoliczności umożliwiających wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym.

Katalog ten powinien obejmować przynajmniej następujące sytuacje:

- śmierć właściciela instalacji lub jego trwała niezdolność do wykonywania czynności związanych z eksploatacją instalacji, w przypadku, gdy właścicielem instalacji jest osoba fizyczna prowadząca 1-osobową działalność gospodarczą;
- unicestwienie mienia niezbędnego do wytwarzania energii w instalacji i trwała niezdolność do jego odtworzenia. Przypadek ten powinien obejmować również sytuację, gdy unicestwiony majątek niezbędny do wytwarzania energii nie jest własnością wytwórcy (np. zniszczenie jazu

piętrzącego wodę, będącego własnością Skarbu Państwa, wykorzystywanego na potrzeby produkcji energii w elektrowni wodnej);

- polubowne odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym przed zakończeniem okresu wsparcia przysługującego wytwórcy w sytuacji zaprzestania przez wytwórcę prowadzenia działalności gospodarczej pod warunkiem:
 - wytworzenia energii w ilości określonej w ofercie w okresie rozliczeniowym wskazanym w art. 83 ust. 2, którego zakończenie nastąpi po dacie zgłoszenia zamiaru odstąpienia od uczestnictwa w systemie aukcyjnym;
 - zgłoszenia zamiaru odstąpienia od uczestnictwa w systemie aukcyjnym przed dniem rozstrzygnięcia aukcji ogłaszanej w danym roku kalendarzowym.

5. Wprowadzenie trybu odwoławczego od decyzji Prezesa URE w sprawie wyników aukcji

W art. 80 proponuje się dodać ust. 12 w brzmieniu:

„12. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dopuszczonemu do aukcji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na wynik aukcji lub sposób jej przeprowadzenia.”

Uzasadnienie

W obecnym stanie prawnym czynność w postaci rozstrzygnięcia przez Prezesa URE aukcji należy potraktować, jako tzw. inną czynność z zakresu administracji publicznej, która może uruchomić tryb jej zaskarżania w trybie przewidzianym w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Konieczność wprowadzenia zmiany wskazanej w zaproponowanym przepisie wynika z potrzeby wprowadzenia instrumentu zaskarżania, który będzie w sposób jednoznaczny służył precyzyjnemu określeniu przedmiotowo-podmiotowemu zakresu skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Uwagi do innych ustaw:

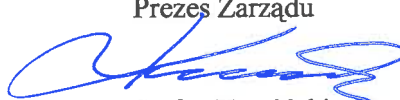
1. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 poz. 961)

W Art. 5 ust. 1 pkt 4:

„4) okręgiem, którego promień jest równy promieniowi wirnika wraz z łopatom, a środek jest środkiem okręgu opisanego na obrysie wieży istniejącej elektrowni wiatrowej, albo...”

z poleceniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński